

РЕШЕНИЕ

№ 116

гр. Берковица, 21.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЕРКОВИЦА, ТРЕТИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДЕНИЦА АНГ. ЦВЕТКОВА

при участието на секретаря СВЕТЛАНА Н. ПЕТРОВА
като разгледа докладваното от ДЕНИЦА АНГ. ЦВЕТКОВА
Административно наказателно дело № 20231610200166 по описа за 2023 година

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба срещу Наказателно постановление № М – 6 – ДНСК - 183 от 20.09.2022г., издадено от Началника на ДНСК – София, с което на „П.“ ЕООД с ЕИК 1....., със седалище и адрес на управление - село П., представлявано от С. Н. П. – управител, за нарушение на чл. 168, ал. 1, т. 2 от ЗУТ, във вр. с чл. 5, ал. 2, изр. последно от *Наредба № 3 от 31.07.2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството* е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева на основание чл. 237, ал. 1, т. 18 ЗУТ във вр. с чл. 239, ал. 1, т. 2 и чл. 222, ал. 1, т. 15 ЗУТ.

Делото е върнато за ново разглеждане на Районен съд – Берковица с Решение 422/03.07.2023 г. на АдмС-Монтана по КАНД 405/23 г., с което е било обезсилено Решение 24/05.04.2023 г. по АНД 297/22 г. по описа на РС-Берковица.

От събраните по делото доказателства, преценени по отделно и в тяхната съвкупност и като извърши цялостна проверка на акта за

установяване на административно нарушение и наказателното постановление, след обсъждане становищата страните съдът приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и от субект имащ право на жалба, поради което и на основание чл. 59, ал. 2 ЗАНН съдът приема, че жалбата е **допустима**.

Разгледана по същество жалбата е **основателна**.

От приобщените писмени доказателства по административно-наказателната преписка, както и от събраните в хода на съдебното производство гласни доказателства се установи следното:

С Наказателно постановление № М – 6 – ДНСК - 183 от 20.09.2022г., /л. 5-6 от делото/, издадено от началника на ДНСК – София административно-наказващият орган е приел за установено от фактическа страна следното:

„П.“ ЕООД, ЕИК 115742567, притежаващо удостоверение № РК0323/03.10.2019 г. за извършване на дейностите по чл. 166, ал. 1, т. 1 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/, издадено от началника на ДНСК, представлявано от С. Н. П., гр. Пловдив, ул. Славянска“ № 82, ет. 3, ЕГН *****, което в качеството си на лице, упражняващо строителен надзор съгласно договор от 12.03.2021 г. с възложителя Община Б., на строеж: „Изпълнение на СМР за повишаване на енергийната ефективност на жилищна сграда, находяща се в в ПИ с идентификатор по КК на град Берковица в периода от 01.10.2021 г. до 30.03.2022 г. /от дата на протокол обр. 2 до датата на проверката на служителите на РДНСК - Монтана/, в гр. Б., не е изпълнило задължението си, относно пълнотата и правилното съставяне на актовете и протоколите по време на строителството, в нарушение на разпоредбите на чл.168, ал. 1, т.2 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/, във връзка с чл.5, ал.2, изр. последно от Наредба № 3 от 31.07.2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството на МРРБ. Съставените от началото на строителството до момента на проверката на служителите на РДНСК - Монтана актове и протоколи не са подписани от проектанта “Квадрант“ АД, ЕИК 203983668, гр. София. Строително монтажните работи не са преустановени, няма вписани заповеди в заповедната книга на строежа.

Нарушението било установено на 30.03.2022 г. при проверка от

служители на РДНСК- Монтана по документи в Община Б. и на място на строежа. Касае периода от 01.10.2021 г. до 30.03.2022 г. /от дата на протокол обр. 2 до датата на проверката на служителите на РДНСК - Монтана/.

При така възприетата фактическа обстановка административно-наказващият орган е приел, че жалбоподателят е извършил нарушение по чл. 168, ал. 1, т. 2 от ЗУТ, във вр. с чл. 5, ал. 2, изр. последно от *Наредба № 3 от 31.07.2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството.*

За извършеното административно нарушение на основание чл. 237, ал. 1, т. 18 ЗУТ във вр. с чл. 239, ал. 1, т. 2 и чл. 222, ал. 1, т. 15 ЗУТ е наложена имуществена санкция на жалбоподателя в размер на 1000 лева.

По настоящото съдебно производство е разпитан актосъставителят А. Н. Д., който потвърждава описаната в НП фактическа обстановка.

Съгласно Договор за услуга /л. 8-18/ на „П.“ ЕООД е възложен упражняването на строителен надзор по време на строителство на обект: Изпълнение на СМР за повишаване на енергийната ефективност на жилищна сграда, находяща в в ПИ с идентификатор по КК на град Б.

По делото е приложен Констативен протокол от 30.03.22 г. /л. 19-23/ за извършената проверка, ведно със снимки /л. 24-26/.

С Писмо от 18.04.22 г. /л. 26 гръб – л. 27/, получено от жалбоподателя на 20.04.22 г. /обратна разписка л. 27 гръб/ РДНСК-Монтана е поканила нарушителя да се яви за съставяне на АУАН.

На 04.05.22 г. е съставен акт за нарушение № М-6/04.05.2022г. /л.7/ въз основа, на който е издадено обжалваното наказателно постановление /л. 5-6 делото/.

АУАН е връчен лично на управителя на нарушителя /разписка л. 8 гръб/ на 04.05.22 г., като в дадения му 7-дневен срок същият е подал възражение вх. № Бр-95-00-403/05.05.22 г. /л. 28 делото/.

Неоснователно е възражението, че наказателното постановление е нищожно, тъй като следвало да бъде издадено най-късно в месечен срок от получаване на преписката – според жалбоподателя до 23.06.22 г., като се позовава на нормата на чл. 52, ал. 1 ЗАНН. Съдът намира, че разпоредбата на чл. 52, ал. 1 ЗАНН следва да се тълкува във връзка с тази на чл. 34, ал. 3

ЗАНН, която гласи, че образуването административнонаказателно производство се прекратява, ако не е издадено наказателно постановление в шестмесечен срок от съставянето на акта. Тоест, ако наказателното постановление е издадено в рамките на шестмесечния срок по чл. 34, ал. 3 ЗАНН */както е в настоящия случай/* производството не се прекратява, което обуславя извода, че срокът по чл. 52, ал. 1 ЗАНН е инструктивен и дисциплиниращ за административнонаказващия орган.

Не може да бъде споделено възражението, че наказателното постановление е издадено от некомпетентен орган. Съгласно чл. 239, ал. 1, т. 3 ЗУТ началника на Дирекцията за национален строителен контрол или упълномощени от него длъжностни лица издават наказателните постановления - за нарушения на разпоредбите по устройство на територията (проектиране, строителство, недопускане и отстраняване на незаконно строителство и качество на строителните материали и други). Деляна Антонова Панайотова, която е издала обжалваното НП към датата на неговото издаване е била изпълняващ длъжността началник на ДНСК-София, видно от представения на л. 25 трудов договор. Предвид което съдът приема, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган в кръга на неговите правомощия и съдът следва да се произнесе относно законосъобразността на същото.

При така установената фактическа обстановка съдът намира, че жалбата е основателна, като съображенията на настоящия съдебен състав са следните:

Наказателното постановление е съставено за това, че ***в периода 01.10.21 г. до 30.03.22 г.*** „П.“ ЕООД, в качеството на лице упражняващо строителен надзор, не е изпълнило задължението си, относно пълнотата и правилното съставяне на актовете и протоколите по време на строителството, в нарушение на разпоредбите на чл. 168, ал. 1, т. 2 от ЗУТ, във вр. с чл. 5, ал. 2, изр. последно от *Наредба № 3 от 31.07.2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството.*

Разпоредбата на чл. 168, ал. 1, т. 2 от ЗУТ въвежда отговорност за лицето, упражняващо строителен надзор за осъществяване на контрол относно пълнота и правилно съставяне на актовете и протоколите по време на строителството.

А нормата на чл. 5, ал. 2, изр. последно от *Наредба № 3 от 31.07.2003 г.*

за съставяне на актове и протоколи по време на строителството, гласи, че независимо от заинтересуваните страни строителният надзор е длъжен да поиска съставяне на съответния акт или протокол.

В случая обаче никъде в съдържанието на НП **не се сочи** кой акт или протокол строителния надзор в лицето на жалбоподателя не е поискал да бъде съставен.

Неподписването на актовете и протоколите от проектанта „Квадрант“ АД не може да се приравни на тяхното несъставяне.

Подписването на съставените актове и протоколи от проектанта не е условие за тяхната валидност.

Това е така, тъй като съгласно чл. 5, ал. 5 от *Наредба № 3 от 31.07.2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството* „**Липсата на подпис на поканената, но неявила се страна не е основание за обявяване на акта или протокола за недействителен.**“

Предвид което неподписването от проектанта на **съставен** акт или протокол не се отразява на неговото пълнота, респективно правилност и не може да е основание за ангажиране на отговорността на строителния надзор.

Освен това се установи, че актовете и протоколите не са били подписани от проектанта не поради неупражнен строителен надзор, а поради виновно неизпълнения на задълженията на „Квадрант“ АД.

Кое то поведение на проектанта е станало и причина сключения с него Договор за упражняване на авторски надзор да бъде прекратен поради виновно неизпълнение на неговите задължения /видно от приложените доказателства за виновното неизпълнение на задълженията на проектанта на л. 30-32 – констативен протокол и акт за установяване състоянието на строежа от 29.04.22 г., в който е посочено, че към тази дата договорът вече е бил прекратен поради виновно неизпълнение на задълженията на авторския надзор/.

Не се сочи в НП кои заповеди не са вписани в заповедната книга на строежа, за да може да се прецени дали действително има такива заповеди.

Никъде **не е посочено** и на какво основание жалбоподателя е следвало да преустанови строежа.

Строителния надзор съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1, т. 3 от ЗУТ

носи отговорност за „спиране“ на строежи, а не за тяхното преустановяване.

Тази отговорност се носи само за спиране на строежи, които се изпълняват при условията на чл. 224, ал. 1 ЗУТ и чл. 225, ал. 2 ЗУТ и в нарушение на изискванията на чл. 169, ал. 1 и 3 ЗУТ.

В случая никъде в словесната част на НП не се твърди дружеството да е нарушило разпоредбата на чл. 168, ал. 1, т. 3 от ЗУТ респективно, че същото е следвало да спре строежа на някоя от посочените в разпоредбата хипотези. Такива фактически констатации не са направени от страна на наказващия орган и никъде в НП не се говори за „спиране“ на строежа, респ. бездействие на лицето, упражняващо строителен надзор, при наличие на предпоставките за предприемане на активно действие и упражняване на правомощия по спиране на строежа. От друга страна липсват фактически констатации, че конкретния строеж се е изпълнявал при условията на чл. 224, ал. 1 ЗУТ и чл. 225, ал. 2 ЗУТ, респективно да са били нарушени изискванията на чл. 169, ал. 1 и 3 ЗУТ. Такива установявания не са налице нито в съставения АУАН, нито в издаденото наказателно постановление.

Предвид което настоящият състав намира за недоказано извършването на посоченото в наказателното постановление нарушение, поради което така издаденото наказателно постановление следва да бъде изцяло отменено.

Относно разноските:

За новото разглеждане на делото пред настоящата инстанция и за касационното производство жалбоподателят не претендира присъждане на разноски.

Такива се претендират само за първото разглеждане на делото по АНД 297/22 г. по описа на РС-Берковица, съобразно представения списък на л. 34.

При този изход на спора искането за присъждане на разноски в полза на жалбоподателя е основателно.

Съгласно чл. 63д, ал. 1 ЗАНН в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Ето защо искането следва да бъде уважено.

Така мотивиран и на основание чл.63 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № М – 6 – ДНСК - 183 от 20.09.2022г., издадено от Началника на ДНСК – София, с което на „П.“ ЕООД с ЕИК, със седалище и адрес на управление - село П., представлявано от С. Н. П. – управител, за нарушение на чл. 168, ал. 1, т. 2 от ЗУТ, във вр. с чл. 5, ал. 2, изр. последно от *Наредба № 3 от 31.07.2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството* е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева на основание чл. 237, ал. 1, т. 18 ЗУТ във вр. с чл. 239, ал. 1, т. 2 и чл. 222, ал. 1, т. 15 ЗУТ.

ОСЪЖДА ДНСК – София **ДА ЗАПЛАТИ** на „П.“ ЕООД с ЕИК, със седалище и адрес на управление - село П., представлявано от С. Н. П. – управител, сумата от **500** лева разноски за адвокатско възнаграждение, направени за *АНД 297/22 г. по описа на РС-Берковица*.

*Решението може да се обжалва пред АдмС-Монтана в **14 – дневен срок** от съобщаването му на страните, че е изготвено, на основанията предвидени в НПК и по реда на Глава дванадесета от АПК.*

Съдия при Районен съд – Берковица: _____